

La vaga dels orcs

DES DE TEMPS ANTICS l'*Estimball de Pedraesberlada* sempre havia estat dels orcs. O més ben dit: mai havia estat de ningú, hi naixien i vivien els orcs i també les sargantanes, alguns insectes i plantes adventícies; també hi aniuaven algunes aus. Els orcs hi naixien quan per efecte dels elements un tros de roca se'n desprenia. O quan un altre orc en facilitava el despreniment.

Després nans, humans i altres criatures van aprendre a provocar despreniments de manera que hi naixessin orcs, van crear-ne una “indústria”, al servei dels seus conflictes, on els orcs servien de forces de xoc en diferents exèrcits. Però això és una altra història que altres ja han explicat millor i extensament. El cas és que l'estimball va anar canviant de propietat a través de vendes o apropiacions, servint a diversos bàndols.

EL PAS DE L'ESTIMBALL A MANS DELS ORCS com a col·lectivitat es va donar després dels “*Processos de Pau encadenats*” que van pacificar tants territoris i van aportar formes de resoldre conflictes que encara avui es fan servir.

Un petit col·lectiu paritari d'orcs, humans, elfs, nans i mags va fer la proposta de “retornar” l'*Estimball* als orcs i diverses de les anomenades “*Assemblees d'adversaris*” van anar ratificant l'acord. La propietat legítima i l'acord de retorn es va gravar en una pedra en diverses llengües i formes d'escriptura. Tot i que els orcs no les sabien llegir sabien que era allà, atrapat en signes perdurables.

La transformació de l'activitat a l'*Estimball* ja havia començat un temps abans. Les bastides clavades a les roques que s'havien muntat per a la indústria de “producció” d'orcs, així com la infraestructura d'entrenament per a la batalla, s'havien anat transformant en espais de cultiu verticals, producció d'eines de pedra, exitosos tallers d'amulets, observatoris d'incendis i incidències dels territoris circumdants, etc. No hi havia habitatges pròpiament dits, cadascú menjava i feia vida prop del lloc on treballava o

s'agrupaven per descansar a les hores de més llum als «balcons d'ombra» que ampliaven algunes cavitats de la roca amb un balco tapat. Tot això va passar a mans dels orcs, organitzats en diverses unitats autogestionades que decidien les coses en assemblees.

Qui hagi estat en una assemblea amb orcs deu pensar que és una cosa terrible. Per això convé subratllar que és molt diferent una assemblea *amb orcs* i una assemblea *d'orcs*. Quan assistim a una reunió on hi ha orcs pensem que no s'expressen bé, que no segueixen els raonaments, que no entenen el que es diu, ni que se'ls ho tradueixi, i que reaccionen de forma airada. En realitat és a nosaltres que se'ns escapa la riquesa de l'expressió no verbal dels orcs, no comprenem els matisos de les seves reaccions que simplifiquem considerant-les esclats d'agressivitat. Tot això funciona molt bé en una assemblea on només hi ha orcs, són efectives, es negocien consensos, es troben solucions i s'hi prenen decisions per ampli acord. I això passa d'una manera en que, sent-hi com a observadors, no podríem copsar, perquè el guix de la comunicació no és verbal.

Amb tot, la pau no va aplacar l'agressivitat instintiva dels orcs, sovint esclatava entre iguals als tallers i es transformava en una esbatussada on el nombre i gravetat de les ferides era raonable per als paràmetres orcs. Després tornaven a la feina tant amics com sempre.

~

AL CAP DELS ANYS algunes unitats de producció seguien funcionant molt bé de forma autogestionaria, com la majoria de tallers d'amulets i els principals cultius verticals. Però als observatoris, que prestaven un servei a les comunitats properes de les valls i la plana, la gestió s'havia concentrat en l'orc que feia d'interlocutor amb aquestes, que s'havia transformat en un gerent que formava, empleava i pagava als qui treballaven en la observació. El pagament es feia amb un tipus d'amulet especial fabricat en un taller encastat al llarg d'una beta de roca d'un color blavós. Aquest tipus d'amulet, molt apreciat a tota la comunitat, es podia bescanviar per qualsevol cosa. Veient com funcionava la gerència de la observació, els artesans d'aquest taller

d'amulets van decidir escollir un gerent al qual van donar un sou més alt, el doble que a la resta, per la responsabilitat que acceptava. Els sous al taller eren lots amb els quals es redistribuïen els productes rebuts com a cobrament pels amulets. Fins llavors el repartiment d'aquests lots s'havia fet sempre en assemblea. Però aquesta tasca va passar a ser responsabilitat del gerent, al qual es van anar delegant la majoria de les decisions que abans s'havien pres col·lectivament.

Cap dels altres tallers d'amulets va seguir aquest model de funcionament. Però les noves granges d'animals per produir carn que es muntaven en paral·lel a alguns cultius verticals sí que van prendre la forma d'un empresari que remunera uns empleats. Es creaven per iniciativa d'alguns dels membres dels col·lectius de cultivadors que iniciava la producció en solitari i, quan començava a anar bé, anava contractant antics companys, membres d'altres unitats de cultiu o nous orcs, donant-los un sou inferior al que hauria correspost si s'hagués repartit el que es cobrava per la carn, però amb un suplement de carn de la mateixa granja per al consum propi de cada treballador.

~

PASSAT UN TEMPS només els tallers d'amulets, a excepció del de la beta de pedra blavosa, alguns tallers d'eines i bona part dels cultius verticals, es mantenien totalment en règim d'autogestió. La resta d'unitats de producció havien canviat cap a un sistema de gerència o empresarial. I de fet algunes unitats de cultiu depenien tant del comerç amb les granges associades que aquestes els acabaven marcant la producció i els sous que rebien els seus treballadors. En general les unitats autogestionades estaven dimensionades a la feina que s'hi feia i podien rebre pocs treballadors nous. Mentre, els amos de les granges havien anat baixant els lots dels seus treballadors i també la ració de carn de consum propi que els corresponia; amb això augmentaven el seu propi benefici.

Com que alguns treballadors de les granges volien apropiarse de més carn, l'amo destinava part del seu benefici a la creació d'un grup de vigilants que reprimia als qui ho feien i també a aquells que considerava ganduls en la feina. Algunes granges es van associar creant un cos compartit de vigilants i van recuperar el que havien estat espais d'entrenament per als exèrcits com a llocs de formació dels vigilants.

L'èxit dels amulets de pedra blavosa com a peça de lluïment i, cada cop més, d'intercanvi, va justificar que el seu gerent, ja plenipotenciari, volgués disposar de vigilants per evitar-ne el robatori per part dels propis treballadors. Per això es va unir a les granges ja associades a tal efecte.

Els amulets tallats en pedra blavosa funcionaven dins la comunitat de l'Estimball quasi com una moneda per intercanviar bens i serveis. Qui no en disposava podia rebre'n en préstec del gerent (que guardava sempre una part de la producció com a fons d'estalvi del taller) a canvi d'un retorn en espècies espatiat en el temps al qual s'aplicaven interessos. Disposant de préstecs, els orcs "compraven" el menjar que els faltava als lots que rebien en pagament però n'adquirien més del que necessitaven i molt es feia malbé, també acumulaven eines i altres coses que no feien servir. L'explotació dels recursos naturals de l'Estimball es va acostar als límits de la sostenibilitat. Entre les unitats de cultiu hi va haver alguns conflictes violents pel control de les vies i dipòsits d'aigua. Com que la producció d'amulets era inferior a la demanda de préstecs, la majoria d'aquests es feia amb trossos de pedra blavosa en brut, amb el compromís del taller que s'hi tallaria un amulet a qui portés la pedra quan li fos necessari. En poc temps sortien més trossos de pedra en brut del taller que amulets tallats. Però la pedra en brut tenia el mateix valor com a unitat d'intercanvi que un amulet perquè en teoria qualsevol pedra blavosa podia ser tallada només demanant-ho.

A l'Estimball de *Pedraesberlada* els orcs hi naixien sobretot als tallers d'amulets i d'eines, on era més fàcil que es produís

un despreniment per la feina que s'hi feia. Però el gerent del taller de pedra blavosa va començar-los a provocar de nou de forma intencionada, com s'havia fet en temps de les guerres que se'n servien. Ho feia sobretot per disposar de mà d'obra per afrontar l'extracció de pedra en brut. Alguns artesans talladors d'amulets van marxar a altres tallers fastiguejats pels canvis. Al principi eren molt ben rebuts, per solidaritat i rebuig del que estava passant a *Pedra Blavosa*, com anomenaven el taller, i per la perícia que tenien amb el tall. Però aviat els altres tallers, que fabricaven amulets rituals i de lluïment però que no tenien acceptació com a element d'intercanvi, van cobrir tota la mà d'obra que podien assumir i no van poder acceptar més treballadors.

A petició de l'associació que disposava dels vigilants alguns tallers d'eines van passar a fabricar armes per aquests. Per controlar que les armes no anessin a altres mans l'associació els imposava un supervisor que fixava a qui es venien i a quant es pagaven. Els supervisors depenien de la "*Casa de formació de vigilants*", establerta en les antigues construccions d'entrenament i regentada per un comandament de vigilants veterans escollit pels tallers i granges associades.

~

EL CONFLICTE VA COMENÇAR al taller de pedra blavosa. Amb la "producció" de nous orcs s'anava augmentant la plantilla i el gerent s'havia rodejat d'un grup d'administradors, alhora que havia abaixat els lots de remuneració a un mínim que assegurava només una alimentació escassa i no permetia als treballadors de bescanviar res. La seva pròpia retribució depenia dels beneficis creixents del taller, principalment a través de l'activitat de préstec, i ja no era del doble dels treballadors sinó desenes de vegades superior a la d'aquests. El doble del que cobraven els qui treballaven la pedra és el que cobraven ara els administradors. El triple alguns administradors clau, de confiança del gerent.

Van ser primer els artesans que encara tallaven amulets els qui van protestar per la situació i els administradors i el gerent hi van respondre augmentant els aliments de les seves racions, diferenciant-los de les dels nous orcs, ja majoritaris al taller, que només trossejaven pedra. Alguns es van avenir a la millora salarial, però altres van començar a reclamar la destitució del gerent i el retorn al funcionament autogestionari. Explicaven als nous orcs com funcionava abans el taller i com havia derivat cap a un funcionament que consideraven injust i humiliant. Van convocar una assemblea però els cinc artesans que es van destacar més fent córrer la veu per convocar-la van ser expulsats del taller a la força pels vigilants, per ordre dels administradors. Van anar-hi vigilants de les granges per reforçar als vigilants destinats al taller i a l'hora de l'assemblea aquest estava literalment pres per impedir-la. Qui intentava parlar era reprimat amb violència. Un orc no és fàcil de sotmetre. Es va forcejar, hi va haver cops i mossegades, però els vigilants anaven armats i aconseguien fer-se imposar. Volien obligar a tothom a tornar a la feina. Alguns van tornar al seu lloc de treball. Llavors un dels artesans talladors, un orc corpulent i encorbat, va posar-se al seu lloc, en un sortint de la roca, però amb els braços plegats. El van començar a colpejar però aleshores la resta el va imitar, cadascú al seu lloc sense treballar. El soroll de picar pedra va anar cessant al llarg del taller; es va fer un silenci molt estrany i poc habitual.

Els vigilants es van mirar perplexos, els administradors van dubtar, van anar a consultar amb el gerent a la galeria de bastida coberta que li feia de despatx i habitatge, a la part alta del taller. Mentre, els cinc expulsats havien fet córrer la veu i orcs d'altres tallers s'havien acostat i els vigilants els impedien d'entrar. Ells els reclamaven de desobeir les ordres dels administradors i deixar de ser la força bruta del règim injust que governava el taller.

Van passar uns dies en aquesta situació, amb els treballadors en vaga, al taller però sense treballar. Els vigilants no rebien ordres sobre com havien d'actuar per part dels administradors

que encara estaven deliberant amb el gerent. Els cultius autogestionats van dur menjar als vaguistes i els vigilants, sense ordres contràries, el van deixar passar.

Mentrestant, el sistema d'intercanvi basat en les pedres blavoses es va enfonsar. Amb el taller en vaga ningú es fiava de la garantia que les pedres serien tallades com a amulets, per tant el seu valor no era segur i molts només acceptaven amulets blavosos ja tallats. Alguns orcs van anar a *Pedra Blavosa* amb les seves pedres en brut reclamant que fossin tallades. S'esperaven a la zona d'escales que connectava el taller amb les bastides de pas de l'Estimball. Com que no hi havia ningú disposat a tallar-les el gerent va donar ordre als administradors que les canviessin per les de la reserva "d'estalvi" del taller. Però quan això va atreure més orcs que s'acumulaven a l'entrada del taller demanant el canvi es va fer endarrere i va fer dir que no podia ni tallar ni canviar més pedres fins que la producció no es reprengués. D'altra banda es començava a fer evident que, en cas de reprendre la feina, no hi havia prou talladors al taller capaços de fer amulets per a tota la pedra distribuïda. La suspensió pràctica de les garanties del taller sobre els trossos de pedra en brut va acabar totalment amb l'intercanvi d'aquestes, que ja ningú no acceptava, alhora que va fer pujar el valor d'intercanvi dels, molt més escassos, amulets tallats en pedra blavosa.

Els treballadors d'una granja de cria de ratpenats que treballaven en esquerdes a la roca es va sumar a la vaga en solidaritat amb els companys del taller de pedra blavosa; alhora que reclamaven un sistema autogestionari a la granja com el que hi havia a les unitats de cultiu i que les seves pedres blavoses es canviessin per amulets. L'amo de la granja va reclamar la tornada dels seus propis vigilants que havia enviat a *Pedra Blavosa*; també volia reprimir els seus treballadors, impedir les assemblees i fer-los tornar a la feina.

Al taller en vaga els administradors van intentar crear nous orcs per incorporar-los a la feina i reprendre la producció. Però els vaguistes anaven als llocs del taller on volien fer els

despreniments i ho impedien. El gerent va acudir a l'associació de la "*Casa de formació de vigilants*" reclamant més vigilants pel seu taller i que els supervisors dels tallers d'armes ordenessin que aquests fessin despreniments per crear nous orcs.

Aleshores la major part de les granges es van declarar en vaga i els seus amos van reclamar la presència dels vigilants que els corresponien, no acceptant que anessin a reforçar els del taller. Alguns d'aquests empresaris de granja però, antics cultivadors autogestionaris, van començar a acceptar el diàleg i van iniciar negociacions amb els treballadors, disposats a fer concessions d'augment de sou i millores de les condicions de treball. També van traslladar al gerent del taller de pedra blavosa la reclamació de canviar les pedres en brut per amulets tallats, ja que corria el rumor que el taller tenia una gran reserva d'aquests.

Els nous orcs nascuts als tallers d'armes eren custodiats fins al taller d'amulets de pedra blavosa, però havien de fer-ho travessant les bastides que permetien escalar l'estimball i es trobaven grups de vaguistes que els impedien el pas i que els intentaven convèncer de no fer d'esquirols substituint a treballadors en vaga. Les bastides de l'Estimball són una estructura vertical fixada a la roca, més densa on hi ha unitats de producció i menys densa en les zones de pas entre una i l'altra; de manera que és relativament fàcil bloquejar un punt, tot i que sempre hi ha vies alternatives. Però la majoria de tallers d'armes eren a la part baixa de l'Estimball i al costat oposat de la beta de pedra blavosa, en una zona on hi havia una pedra més fosca que es podia tallar en llesques afilades colpejant-la adequadament. Els pocs nous orcs que aconseguien arribar fins al taller es trobaven els llocs que havien d'ocupar amb algú que s'hi estava amb les mans plegades.

El gerent del taller va ordenar expulsar a cops cada treballador que pogués ser substituït. Es va donar l'ordre però alguns administradors van qüestionar-la. Calien uns quants vigilants per fer fora un orc que no es volia moure. Moltes

vegades el substitut aprofitava per escapolar-se del taller, on no veia les coses gens clares.

Amb el conflicte encès, les granges en vaga i el sistema “monetari” en fallida, el menjar escassejava a l'Estimball. Les unitats de cultiu que no havien parat la producció i les granges en negociacions amb l'amo que l'havien reprès parcialment van iniciar un sistema de repartiment de lots solidaris que s'enviaven als tallers de tall d'amulets autogestionats i des d'allà es distribuïen entre els vaguistes.

~

DESPRÉS DE TRES DIES REUNITS i amb el conflicte encallat un consell format pels dirigents de les unitats associades a la “*Casa de formació de vigilants*” va prendre una decisió. Van enviar un grup de vigilants, abandonant inclús les granges que els corresponien, a la granja més petita, on es criaven llangardaixos. Estava una mica apartada de les rutes principals, a un costat de l'Estimball, relativament propera a l'antiga zona d'entrenament. La van rodejar i van entrar-hi matant tots els vaguistes que hi havia. Va ser una escabatxina, els vigilants eren molt superiors en nombre i els vaguistes no s'ho esperaven. Després hi van dur nous orcs nascuts als tallers d'armes i els van posar a treballar. Tot l'Estimball es va estremir en rebre la notícia. En una granja-colomar els treballadors van aconseguir desarmar els vigilants que hi quedaven i volien matar-los en represàlia. Alguns vells orcs que havien participat en els antics “*Processos de Pau encadenats*” intentaven impedir-ho explicant com les guerres havien estat inacabables fins que no es va decidir no respondre a la violència amb més violència. El consell havia enviat un destacament de vigilants contra la granja rebel, però els vaguistes de tot arreu acudien al seu pas ocupant les bastides i escales per on havien de passar. Els vigilants van rebre l'ordre de matar als qui més immediatament els barressin el pas per generar pànic i desbloquejar la barrera d'orcs.

En aquest moment els vigilants retinguts a la granja van ser deixats anar i se'ls va anar donant pas perquè poguessin marxar. Algun vigilants del destacament dubtaven sobre com actuar, sobretot en saber que els seus companys ja no corrien perill. Els supervisors van reclamar que s'executés l'ordre de matar els qui barraven el pas. Finalment dos vaguistes que estaven asseguts a les primeres bastides per on havien de passar els vigilants van ser morts. Els seus cossos ensangonats van ser empesos daltabaix i van caure rebotant per la bastida. La fúria i, en alguns casos, la por van fer embogir els qui havien segut al seu voltant i als qui van veure els cossos caure. Alguns van començar a forcejar amb els vigilants, altres van intentar fugir. Hi va haver ferits, sobretot al bàndol dels vaguistes.

Els supervisors van ordenar aturar la càrrega per consultar-ho al consell. Mentrestant en alguns tallers d'armes i eines, sense la presència dels supervisors que n'havien marxat, hi havia assemblees on es deliberava si unir-se a la vaga. En un dels tallers un orc jove defensava que havien de fer arribar armes als vaguistes i començava a rebre respostes d'acceptació d'alguns companys. La discussió era encesa com només ho pot ser en una assemblea d'orcs.

Darrera els primers nivells on orcs asseguts de nou barraven el pas als vigilants també es van fer assemblees per decidir què fer.

Al consell un grup d'amos de granges acusava al gerent del taller d'amulets de pedra blavosa per haver iniciat el conflicte. Uns quants administradors se'n volien desentendre, fins i tot algun d'ells va marxar de la reunió i es va unir als vaguistes entre ovacions.

El gerent va mostrar davant el consell la seva disposició a dimitir del càrrec i a marxar de l'Estimball si se li garantia que podria endur-se les seves possessions i una part important del fons d'estalvi del taller que, a parer seu, li corresponia. Però argumentava que, tal i com estava el conflicte, el consell no podia cedir a risc de veure's

arrossegat, d'enfonsar l'economia de la comunitat i de donar pas a un saqueig generalitzat amb linxament dels amos i gerents. Després d'hores de discussió el consell va prendre la decisió d'esperar que caigués la nit i aleshores detenir indiscriminadament vaguistes de totes les granges i tallers per dur-los a la petita granja ocupada com a ostatges. L'actuació es va fer ràpidament i amb èxit. Al matí es va anunciar que matarien els detinguts si no es donava per acabada la vaga durant aquell mateix dia. Els vigilants no van impedir que es celebressin assemblees intentant facilitar que s'hi votés per desconvocar la vaga. Una proposta va començar a agafar força: negociar per la vida dels ostatges a més d'un augment generalitzat de les racions i d'un calendari raonable per tallar amulets a partir de les pedres blavoses que circulaven, a canvi de retornar a la feina amb normalitat. Alguna assemblea va arribar a aprovar la proposta i va nomenar un representant per formar part de l'equip negociador.

Però l'assemblea del taller de *Pedra Blavosa* va aportar una proposta de negociació diferent. S'acabaria la vaga i s'alliberarien els ostatges. Els bens acumulats es repartirien. Es perdonarien, per part dels treballadors i de tota la comunitat, els crims ordenats pel consell i executats pels vigilants; es permetria als vigilants, supervisors, administradors, amos i gerents d'escollir entre incorporar-se com un treballador més en les unitats de producció o marxar de l'Estimball, segons la seva preferència. Les assemblees de cada unitat elaborarien propostes sobre el funcionament de cada una d'elles i les compartirien en assemblees d'enllaç conjuntes entre unitats.

Quasi totes les assemblees de vaguistes van acceptar aquesta proposta negociadora. L'assemblea de la granja de ratpenats hi va afegir que es crearia un grup per pensar un millor sistema monetari que facilités els intercanvis honestos i per repensar la qüestió de si calia regular el naixement dels orcs.

Una comissió amb representants de totes les assemblees va anar-ho a plantejar al consell. Un petit grup anomenat

“*Assemblea de vigilants penedits*” va enviar-hi també un representant amb el mandat d'acceptar l'acord proposat. És veritat que representava una part molt petita dels vigilants, però va fer prendre consciència a tothom que potser aquests podrien desobeir l'ordre de matar els detinguts al petit taller convertit en centre de detenció.

La delegació del consell havia acudit a la reunió amb el mandat de no acceptar cap condició. Però la proposta els desbordava perquè replantejava la qüestió de fons, se sortia dels seus paràmetres d'imposar un final del conflicte segons els seus interessos. Van demanar temps per reunir de nou el consell. No tots els amos, gerents i administradors hi van acudir. Es deia que alguns ja havien fugit de l'Estimball, abandonant les seves unitats de producció en mans dels vaguistes. El gerent del taller de *Pedra Blavosa* es va mantenir en un segon pla i va intervenir poc a la reunió. Poc abans havia estat parlant a part amb un dels vigilants. La majoria de membres volia bescanviar la vida i la llibertat dels detinguts per algun tipus d'impunitat per a ells i per la garantia sobre les seves possessions i càrrecs. Es mostraven disposats a acceptar alguns augments moderats en les racions però cap canvi en la organització i govern dels seus tallers o granges.

A mitja reunió s'hi va presentar un dels supervisors, membre del comandament de la “*Casa de formació de vigilants*”, amb un grup de vigilants armats i els va anunciar que ell prenia el comandament de la comunitat d'orcs de l'Estimball, que acabava d'ordenar noves detencions indiscriminades i que el consell passava a ser un organisme per assessorar-lo i de gestió sota les seves ordres. Els va fer saber que si algú s'hi oposava seria igualment detingut. Es va forçar una votació on tot el consell va acceptar per assentiment el comandament del supervisor.

Però els “vigilants penedits” estaven fent feina pel seu compte. Havien reunit en assemblea els vigilants dels detinguts a la granja de llangardaixos i els proposaven de negociar amb aquests la seva llibertat a canvi del perdó pels

actes de repressió. La majoria no ho veia clar, però alguns desconfiaven del consell i trobaven que podia ser una sortida per als vigilants.

UN VELL ORC dels “*Processos de Pau encadenats*”, quan anava a ser detingut a la granja-colomar va abraçar un dels vigilants. Abraçar un orc és perillós, fins i tot si ets també un orc. Qui abraça un orc sap que s'exposa a ser rebutjat amb una empenta violenta, a ser mossegat a l'espatlla o a que una esgarrapada li esquinqui l'esquena. L'orc abraçat nota la musculatura i l'estructura corporal de qui l'abraça rodejant la seva, sent el contacte de la pell amb la pell, el cos que respira i batega, la olor de l'altre. Tot això que sent qualsevol criatura que és abraçada. Però un orc abraçat nota també com qui l'abraça s'arrisca i assumeix exposar-se. Per això abraçar un orc té una forta càrrega emocional per qui abraça i per qui és abraçat.

El vell orc va abraçar al vigilant que anava a detenir-lo. Els seus companys van abraçar als altres vigilants que l'acompanyaven. Els vigilants van quedar estupefactes i emocionats durant uns moments. Amb violència moderada van rebutjar les abraçades i es van endur el detingut. Però al seu pas més orcs els abraçaven en el que després s'ha conegut com “*l'onada d'abraçades de la vaga dels orcs*”. I és que l'abraçada de vigilants que custodiaven els detinguts es va estendre per tot l'Estimball. Entre escales i bastides avançaven d'uns braços a uns altres. Els detinguts haurien pogut fugir però els acompanyaven i també rebien abraçades dels companys. Hi va haver algunes empentes, mossegades o esgarrapades. Però la ferida i el trasbals més gran era emocional per part de tothom. Els detinguts no arribaven al centre de detenció de la petita granja però les abraçades ja hi arribaven. Els vaguistes irrompien a l'assemblea dels vigilants i els abraçaven. “*L'onada d'abraçades*” va destarotar la força coercitiva que havia de fer servir el Supervisor per exercir el control i reprimir la vaga. No podia

comptar amb que els vigilants obeïssin les seves ordres. Va convocar de nou una reunió del consell però no hi va aportar cap ordre ni proposta. Va demanar la opinió als presents i aquests van prendre la iniciativa fins arribar a ignorar-ne la seva presència. Van estar d'acord en acceptar les condicions de la proposta que havia sortit dels vaguistes de *Pedra Blavosa* i que les altres assemblees havien recolzat. En aquell moment el trobaven un acord generós i temien que no acceptar-lo els portés a unes condicions pitjors per a ells. Van convocar de seguida els representant designats per les assemblees de vaguistes. Quan aquests van entrar a la reunió van abraçar-los, també al Supervisor que havia ordenat les detencions. Ara eren els abraçats els qui se sentien exposats i alhora trasbalsats per la generositat que se'ls oferia.

DESPRÉS DE LA VAGA la major part de les unitats de producció de l'Estimball de *Pedraesberlada* van retornar a formes de funcionament autogestionàries, amb decisions preses col·lectivament i repartiment equitatiu i solidari dels guanys. En tot cas, independentment del seu funcionament, a totes les unitats les retribucions van ser en general més justes i ningú rebia desenes de vegades el que rebia un altre. Es van crear alguns grups de treball i alguns organismes de coordinació conjunts que abans no havien existit. També hi va haver més mobilitat d'orcs que canviaven de feina d'una unitat a l'altra. Es van assajar diferents sistemes de “moneda” d'intercanvi intentant evitar que el que havia passat amb la *pedra blavosa* es repetís.

Hi va tornar a haver alguna vaga puntual en algun taller, unitat de cultiu o granja. Però cap va ser tant extensa, generalitzada i intensa com la que avui coneixem com “*la vaga dels orcs*”.

EL SISTEMA D'OBSERVATORIS quasi no va participar en la vaga. Només algun observador individualment, per iniciativa pròpia i sense oposició del gerent, va col·laborar com a enllaç informatiu entre els vaguistes. Però els observadors van ser-ho també de la vaga. No se'n van perdre un detall i es divertien composant versos, amb el llenguatge sintètic i sincopat dels orcs, que en relataven els fets.

Després de la vaga els observadors no van adoptar l'autogestió, la figura del gerent distribuïdor de guanys i interlocutor amb els demandants d'informació es va mantenir. Amb capacitats àmplies per prendre decisions sobre el treball. Però el càrrec es va fer rotatiu i s'escollia per insaculació, i per tant a sorts, cada cinc anys. El nou gerent havia de compartir el càrrec durant el seu primer any de

mandant amb el seu predecessor i abans de deixar el càrrec un any amb el seu successor.

Amb els seus versos els observatoris van donar a conèixer la “vaga dels orcs” fora de l'Estimball de *Pedraesberlada* i els qui els van sentir van anar composant el relat que ha arribat fins a nosaltres.

La huelga de los orcos. Sumario en castellano

El despeñadero de *Piedraquebrada* fue devuelto a los orcos quienes establecieron varias unidades de producción, inicialmente autogestionadas. Tiempo después un taller de amuletos adoptó un sistema de gestión vertical con un gerente que fue acumulando beneficios y poder. Además sus amuletos azulados pasaron a ser el equivalente a la moneda en un sistema de intercambio con préstamos e intereses. Otras unidades de producción, especialmente granjas, adoptaron la gestión empresarial precarizando los sueldos y las condiciones de trabajo. Se creó un cuerpo de vigilantes para reprimir a los descontentos.

El conflicto estalla en el taller de amuletos donde empieza una huelga que se extiende por todo el despeñadero. Los patronos refuerzan su fuerza coercitiva, hay represión y detenciones. Se intenta sustituir a los huelguistas por nuevos orcos, sube la tensión, se toman vigilantes como rehenes, se envían vigilantes a reprimir a los rebeldes, el choque parece inevitable.

Criaturas fantásticas, explotación del orco por el orco, asambleas, huelga, desplome monetario, solidaridad, sentadas, represión, intentona golpista, tentación violenta, negociación, choque, medición de fuerzas y vulnerabilidades, desenlace y relato.

The orcs strike. Summary in English

The cliff of *Shatteredstone* was returned to the orcs who established several production units, initially self-managed. Some time later, a workshop of amulets adopted a vertical management system with a manager who amassed profits and power. Besides, those blue amulets became the equivalent of the coins in a currency exchange system with loans and interest rates. Other production units, especially farms, took over the business management causing a precarization of work, with poorer wages and working conditions. A squad of guards was created to repress the discontented.

The conflict breaks out in the workshop of amulets with a strike that spreads all over the cliff. Employers reinforce their coercive power, with repression and arrests. They try to replace strikers with new orcs, tension rises, some guards are taken hostage, others are sent to suppress the rebels, the clash seems inevitable.

Fantastic creatures, exploitation of the orc by the orc, assemblies, strikes, monetary collapse, solidarity, sit-down protests, repression, attempted coups, violent temptation, negotiations, clashes, assessing forces and vulnerabilities, denouement and storytelling.

David Gómez Fontanills @Dvdgmz enlloc.net 2015/2016. Versió 0.0.5 · Creative Commons Reconeixement Compartir Igual 3.0-es

Podeu distribuir i reproduir lliurement aquest text amb l'atribució i llicència indicada en la línia superior. Respectant els termes d'aquesta llicència també podeu crear-ne obres derivades com il·lustrar-la, traduir-la a altres llengües, adaptar-la a altres mitjans, fer-ne preqüeles o seqüeles, etc.

Us agrairé que, si ho feu, m'ho feu saber a <dvd@enlloc.org>

Agraeixo a aquelles persones que s'han llegit les primeres versions d'aquesta narració i que m'han fet correccions o donat la seva opinió per millorar-la: J.Ferrer, M.Garriga, J.Gómez, A.Riguillo, M.Rof, I.Sabaté, M.Sabaté, P.Sabaté.